

עין משפט
גד מצות

[illegible]

כלומר
לכבואה קא שחט.
כשאדם שוחט
לחך
מים צולין ורואה במים
דמותו ואמר לאותו דמות
קא שחט:
אמר רבא
בעכוזים שנו.
כלומר
שאני רואה שום דמות:
אין שוחטין לגמא.
כלומר
דמיתיה כמאן רשחט
לעבודת כוכבים שאני
רוצה לטפחן היום: במציא
הוא חת לטעמו וצוהו

[illegible]

(א) נראה דל"ל כגון עולה
וחביתים ואשם תלוי ואידך
דמשיב כריסא דתתניתין.

מז:

ורבי שמעון מכשיר. פי' הקונט' דלא חייס למנחות העין וריב"ז מפרש דלא שייך כלל לר' שמעון מראית העין דדומה למקדש על מנת לשחוט בחור ור' שמעון לטעמיה דמפרש צ"פ הרי עלי עשרון (מנחות דף קט.) הרי עלי על מנת שאפרצנה צניט חונוי ויקרינה לרבי המקדש ר"ש אומר אין זה עולה וטעמא שלא להתנדב בדרך המתנדבים כדמין צ"פ המתנחות והנכסים (שם דף ק.) הרי עלי מנחה להניח מן השעורין כ"י הרי שמעון פוטר לכל המתנדב בדרך המתנדבים ובהדיא תנא בנזוספתא אלא דהכא ר' שמעון מכשיר שאין יוצא זה מתנדב אחר ר' שמעון ומה א"ל אחר הרי עלי עולה לשחטה בערב הירד שמה עולה היא:

וְהָאֵל אָמַר אֶשֶׁת הַחַמְצִי. כִּי
לֹא אָמַר לֵשׁ הַמֵּלֶךְ וְשִׁמְיָה
אֵל אָמַר הִרְוּ וְזוֹ מַחֲמֵל לֹא אָמַר כִּלּוֹס
כִּדְחָמְרִין בְּסִי' דְּדִרְדִּים (דף 11.)
אִימָר נִדָּר בְּצִינְעָא. וְלִשְׁלֹי (12.)
חִיטִּין שְׂמָא יֵשׁ לוֹ זִכָּה
בְּמִןחַ בִּימֵי צִינְעָא דְלִית לֵיהּ קֵלָא
שְׁקִירָא לְהִדְוִיעַ שְׁלֵל בִּיזָאוֹ לִידֵי מַעֲשֵׂה:
לֹא שֵׁנ אִשָּׁה שִׁמְיָה אִלּוּ אִשָּׁה. מֵה
הַשָּׂהָה בְּקוֹנְטֵינִס אִי שְׁאִין לוֹ
אִשָּׁה לְמֵה לוֹ לְמַתְנִיָּה זֶה הַכֵּל
שֶׁשִּׁיטָּה לְמַאי נִחוּשׁ לֵהּ יֵשׁ לְמֵה אִין
הַשָּׂהָה הֵיטֵב שְׁאִין אִינוֹ יוֹדְעִין אֵם יֵשׁ
לוֹ אִשָּׁה לְמֵה לֹא וְכֵן אִין לוֹ זִכָּה
לְגַלְעִי אֲבָל בִּידוּעַ דְּלֹאן לוֹ לֹא אִשְׁטֵרֵר:

© 2000 Blackwell Science Ltd *Journal of Internal Medicine* 247: 399–406

ואתחזין בסכין ושוחטין אחד לשום אחד מכל אלו ואחד לשום דבר כשר
שחיטתו פסולה והשוחט לשם חטאת לשם אשם ודאי לשם כבוד לשם
מעשר לשם תמורה שחיטתו כשרה וזה הכלל כל דבר שנידר ונידב
שוחט לשמו¹ אסור ושאינו נידר ונידב השוחט לשמו כשר: **גמ'** השוחט
לשם עולה אשם תלוי בר נידר ונידב הוא אמר ר' יוחנן ויהא מני רבי
אלעזר היא דאמר מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום פסח בר נידב ונידב
הוא וזמנא קביעא ליה אמר ר' אושעיא שאני פסח הואיל והפרשתו כול
השנה כולה א"ר ינאי לא שנו אלא תמימים אבל בעלי מומין מדע ידיע
יור' יוחנן אמר אפ' בעלי מומין נמי זימנין דרמי ליה מידי אמומא ולא
ידיע: השוחט לשם חטאת: א"ר יוחנן לא שנו אלא שאינו מחוייב חטאת
אבל מחוייב חטאת אימא לשום חטאתו הוא עושה והא לא קאמר לשם
חטאתי אמר ר' אבהו באומר לשם חטאתי: לשם תמורה: אמר ר"א לא
שנו אלא שאין לו זבח בתוך ביתו אבל יש לו זבח בתוך ביתו אימא אמורי
אמיר ביה והא לא קאמר לשם תמורת זבחי א"ר אבהו באומר לשם תמורת
זבחי: זה הכלל: לאתויי מאי לאתויי עולת נייר דמהו דתימא הא לא נדר
אימר נדר בצניעא ושאינו נידר ונידב לאתויי עולת יולדת א"ר אלעזר לא
שנו אלא שאין לו אשה אבל יש לו אשה אימר לשמה הוא עושה והא לא
קאמר לשם עולת אשתי א"ר אבהו באומר לשם עולת אשתי פשיטא
מהו

מידע ידע. דעמסקר וואל נפיק חורבא מיינע: **דרמי מדי אמונא.** שיהא נכסה בנמר או נכטיא אלאא שאינו מחוייב הטחא. דלא אמרי אינשי השתא מפריש לה דהא טחא לאו בנדר ובנדבה סבר מחוייב טחא הוא דההוא קלא אית ליה דמי שבה לידו דבר עבירה *בנאגא אינו מחפס מחוייב טחא. מאן דחוי סבר לשם טחא(ט) הוא מפרישה עכשו: ובה לא קאמר לשם טחא דממשא לאון נדר ומידע ידע דלין דבריו כלום דבנשלא דבר הינדר וינדד איכא לימור הש עשי לממר גדר שם עולמי אלא הבה כל מה דלא אמר לשם טחאלין אשמעם לשם אומריה לא דאינו מחוייב טחא אפי' [אמר] לשם טחאלין מידע ידע דמסקר: שאין לו זבח. דליכא ליממוי לה דהא ליכא למיגור מאן דחוי סבר יש לו זבח אחר דההוא קלא אית ליה: אימר אומרי אמיני דבבא אמירה דבשעת חטימה ואפ"ג דלא מוקי לה כבדי זבח חילי עלה שם ממורה דתן בנמורה כבבא הייה לו דבריו יימיין: ובה לא קאמר לשם טחאלין זבחי. דלהוי שמעש שימירה בו אלא לו לשטויי ממורה ואיכו ליכא דלא היכא דממר לה בוצח דתן בנמורה (ש) חתח טחאלין חתח שוואשמעינן מחני' דהיכא דלאן לו זבח כשרה ואלא חיישיין דלמא דחוי סבר דאית ליה מ"ע דחוי אמר הריני שוחט לשם עולת מיר פסולה דמאן דחוי סבר נדר הוא והשתא קמפריש ושחטי נדר הוא בזה אי לא הוה מני זה הכלל לאמרי לא שמעינן ליה מעולה דרישא: דסבו דסימא. אלא נדר: קלא אמרי דלמא נדר בצינעא יוס שלשים יוס שהוא סתם מדרשא וזו לאמרי עולת יוס. שם אמר לשם עולת יולדת צינעא כשרה דמידע ידע דהשתא וזו לאמרי דסימא. כלומר ואיטורי רבי לא אלעור לא לשמעיעין דבי יש לו אשה פסולה אף על גב דאמר דסימא.

ידיהם בחוקותיהם. יחקה לשון חוק:
הנראה במים: עכורין. לא מינכר זהו
לגומא. והדר תני אבל עושה גומא:
ממנהג לדוקים^א: על דומי הספינה.

ומדופני הספינה למים: **לנקר.**
לנקות: **מקום.** חרץ קטן: **ובסוק**
לא יעשה. שאין אדם חש לנקר את
הסוק: **בדיקא אחרי.** שמה מין הוא
לעבודת כוכבים ויבדלו משמו ומיניו:
מתנ"י השומע. חולין בחדק: **לשם**
עולם. דמיון דבאה בנדר ויגמרה
הרואה אומר עכשו הוא מקדיש
והשומע לעולם וקדשים חולין מותרים
והוא נדבן אע"פ פסול וכן שלמים
וכ': **אשם סלוי.** בא על ספק חיוב
כרת כגון ב"ד חמסית לפניו ואכל
אחת מהן ובזא עדים ואמרו אחת
מקן של חלב היתה ואין דעות א"זו
אכל אשמו ואחורו עמו צדקת כסבור

נמחר על חזו מהס צח שהיו שמיין
דמורה ג' ירוא לא רור נדני מדנא

אש חטא ודאי מביא חטאת. ובגמ' פריך והא לאו נידר ונידב הוא והרואה יודע שזין בדבריו כלום שאין זה אש חטא תלוי אלא"כ היה מחוייב והרואה קולא תלי ליה ופסח ממי בגמ' פריך: ור' שמעון מכשיר. לא חש למראית העין: אש חטא ודאי. אש חטא דהייט נשבע לשקר לבפירת ממון אש מעולה אש שפחה חרופה. ונראה שזה אש חטא תלוי דא ענה חטאתו

לשם מעשר. מידע ידעי דסקר הוא

דצבור ומעשר מידע ידעי מקמי הכי
לחילו ההיא שעתא לאו בני אפרושי
יניחו דנימא השתא מקמקדיש לכו:
זה הכלל. גנ' מפרש לחטויי מאי
דהא חשבינו לכולהו: גנ' בר
גדר וגידר הוא. דמחיה: בכל יום.

ולבו נוקפו שמה חטא ומלינו שהכשיר

ההכוז אשם תניו ליקרב וליחלל היתב
דוהוזק ספק חטא בעדים ויהי נמי
אין סתדי יאדכל יומא לביק חטא
קאי: ומונא קביעא נפק, בערב
הפסח הלכן מידע ידעי דדברי רוח
הן: הוואיל והפרשחו כל השנה. כל
ימות השנה רחוי להפרישו ולהניחו עד
ומנו הלכן השתא נמי אמרי השתא
מפריש ליה וקשחתי פסח שאמר ימות
השנה וק"ל דשלמינו הוא ווארי
השמיני שמיני תתון ווארי לה:

אלא חזו ליה וסבירי מן הווא: לא שנו
וי והא לא חשו רבנן דלמא מאן דחוי
עליה כדי שזכיינא ומחכפר לוי: אבל
דמשמע שאני חייב אלא לשם חטאת
אז מכלל זה עליה בשעת הפרשה ולא
מחייב: באומר לה חטאתי. והיא
השאת עבד לה תמורה דבמא' מימר
ציה. ומאן דחוי סבר השאת מימר לה
דף כ.ו. תחת חטאת תחת עולה שיש לי
זאת תמורה דמשמע דבשאת בעלמא וכו'.
לא הו' אחר כלום: לשם חטאת וציה
הו' ליה מידע הו' ידעי: עולם נזיר.
ה. ואע"ג דנזיר נזיר ונידב הוא דע"י
וישאל למחש' לתורבא דמדיע ידעי דהא
לשם יום ויום וי' מינרבא מילתיה לשכניו:
גדר לה וידמפרש נשאין לי אשה:
אחמרה רבי אלעזר לעיל גבי תמורה:

מרו

$$[f(\mathbf{A})g(\mathbf{A}), h(\mathbf{A})] = f(\mathbf{A})[g(\mathbf{A}), h(\mathbf{A})] + [f(\mathbf{A}), h(\mathbf{A})]g(\mathbf{A})$$
[illegible]

יורה דעה סי' קמ"א

במעשה ארץ מצרים
שד ישיבתם בה לא
גשו ובמעשה ארץ
ען אשר אני מביא
תכם שמה לא תעשו
חקתיהם לא תלכו
ויקרא ית 2

11444

[illegible]

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 בתי"ג שנים ליחזק
 בן וסוחטין אחד לשנים
 ד מכל אלו. ר"ב ע"י כ"י
 ק ס"ה ה גד"ה ודע
 חב הרמב"ם וכו' עד
 סוף הס' ודו"ק:

ה'תשנ"ב

תגדב אדם אשם תלוי
כל יום. שאין לך אדם
זינו עומד בספק הטא
(זכרים עו.)
הדרי אלה השונות

MANUEL MORA

[illegible]